

בש"פ 5043/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5043/20 - א'

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת הרשם ר' גולדשטיין מיום
20.7.2020 בדנ"פ 1306/20 ובקשה למינוי עורך דין

בשם המערער: בעצמו

פסק-דין

לפניערעור על החלטת הרשם ר' גולדשטיין מיום 20.7.2020 בדנ"פ 1306/20, במסגרתה נדחתה בקשת המערער "להחיות" בקשה לדיון נוסף שהגיש ונמחקה לבקשת באת-כוחו.

1. המערער הגיש באמצעות אביו, ביום 19.2.2020, בקשה לדיון נוסף בפסק דין אשר דחה ערעור שהגיש על הכרעת דין וגזר דין שניתנו בעניינו (ע"פ 9197/18). כחודשיים לאחר מכן, ביום 16.4.2020 הודיעה באת-כוח המערער, אשר מונתה לייצגו על ידי הסניגוריה הציבורית, כי העותר החליט שלא לעמוד על הבקשה לקיום דיון נוסף ובית המשפט התבקש להורות על מחיקתה. ביום 23.4.2020 הורה הרשם על מחיקת ההליך.

2. ביום 21.6.2020 הגיש המערער בקשה "להחייאת" הבקשה לדיון נוסף. בבקשה נטען כי הבקשה למחיקת ההליך הוגשה על דעת הוריו, אך לא על דעתו שלו. הוא אמנם שוחח עם באת-כוחו אך לא הביע במהלך שיחה זו כל הסכמה למחיקת הבקשה לדיון נוסף. לצד הבקשה ביקש המערער כי ימונה לו סניגור פרטי במימון ציבורי שכן עקב התנהלות הסניגורית שמונתה לו, הוא ומשפחתו איבדו כל אמון בסניגוריה הציבורית.

3. ביום 20.7.2020 דחה הרשם את בקשת המערער להחייאת ההליך. הרשם ציין כי הטענה שבקשת המחיקה לא הוגשה על דעת המערער לא נתמכה בתצהיר או בתשתית עובדתית כלשהי; היא אינה חתומה ולא הובהרה זהות המגיש; והיא אינה מתיישבת עם הודעת הסניגוריה הציבורית לפיה בשיחה שהתקיימה בין המערער לבין באת-כוחו שמונתה לו, הסכים המערער למחיקת ההליך בהתאם להמלצת הסניגוריה. עוד קבע הרשם, בהתייחס לסיכויי ההליך, כי שעה שמדובר בבקשה לדיון נוסף בפסק דין שניתן פה אחד, לא ניתן לקבוע כי סיכויי הלכאוריים של ההליך מצדיקים "החייאת" ההליך בנסיבות האמורות. אגב דחיית הבקשה, גם נדחתה הבקשה למינוי סניגור פרטי במימון ציבורי.

4. מכאן הבקשה שלפני, במסגרתה חזר המערער, המבהיר כי הוא אוטיסט בעל צרכים מיוחדים, על הטענה כי בקשת המחיקה לא הוגשה על דעתו, כשהוא מפנה את חיציו הן כנגד באת-כוחו אשר לטענתו "אינה דוברת אמת", והן כנגד שירות בתי הסוהר אשר מנע ממנו להיפגש עמה כמתחייב. עוד נטען כי שגה הרשם בהערכת סיכויי ההליך, שכן טרם הוגשה "בקשה מסודרת" לדיון נוסף, באמצעות עורך דין מטעמו ושלא באמצעות אביו. כמו כן נטען כי היה על הרשם להיענות לבקשתו למינוי סניגור פרטי במימון ציבורי, תוך שהוא מפנה להוראת סעיף 15 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ).

5. דין הערעור להידחות. כידוע, שיקול דעת הרשם בעניינים כגון דא הוא רחב וערכאת הערעור לא תתערב בו בנקל (בש"א 3407/19 איזק נ' מדינת ישראל – משרד האוצר אגף מס הכנסה, פסקה 5 (11.6.2019)). אין מקרה זה מגלה עילה להתערבות בהחלטת הרשם. אכן, כפי שקבע הרשם, המעיין בבקשתו של המערער מגלה כי הוא לא הניח תשתית עובדתית שיש בה כדי לתמוך בטענותיו ואף לא צירף תצהיר לאימותן. כמו כן כפי שציין הרשם בהחלטתו, הערעור, כמו הבקשה שהוגשה לפני הרשם, אינו חתום וזהות מגישו אף היא אינה ברורה. גם סיכויי ההליך אינם תומכים בבקשת ההחייאה, בהינתן העובדה שמקרים המצדיקים קיום דיון נוסף הם "מקרים חריגים-שבחריגים, נדירים שבנדירים" (דנ"פ 11414/05 רוזנשטיין נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 14 (31.1.2006)).

גם לא נפל כל פגם בדחיית בקשת המערער למינוי סניגור פרטי במימון המדינה, משאין מדובר בסוג המקרים החריגים והנדירים בהם תתקבל בקשה מעין זו (וראו: בש"פ 7235/18 שם טוב נ' מדינת ישראל (23.10.2018)). מכל מקום, בוודאי שאין בהוראת סעיף 15 לחסד"פ כדי לתמוך בדרישת המערער לקבלת מימון לסניגור פרטי.

כאמור, הערעור נדחה.

ניתן היום, ט' באב התש"ף (30.7.2020).

ש ו פ ט

